

Rigsdagstidende. Men der er intet blevet gjort hidtil, og Brøndvandet er baade af Stiftsfysikus og Steins kemiske Laboratorium erklæret sundhedsfarligt ikke alene i raa Tilstand, men ogsaa i kogt. Ogsaa disse Erklæringer har jeg haft den Ære at oplæse her i Tinget, de findes ogsaa i Rigsdagstidende. Gang paa Gang have Beboerne i Gedser søgt Sogn, Amt og Stat om Hjælp. Sogneraadet skyder Sagen fra sig og siger, at det overstiger dets Kræfter, Amtet er egentlig villigt til at træde hjælpende til, men kun paa den Betingelse, at Staten ogsaa træder til, og Staten siger stadig væk Nej. Først har man henvendt sig til Trafikministeriet, som har sagt Nej, derefter til Finansministeriet, som ligeledes har sagt Nej, og endelig til Indenrigsministeriet. Hvis jeg maa bruge Lignelsen fra før med Plejebarnet, vil jeg sige, at den højtærede tidligere Indenrigsminister har klappet Barnet paa Kinden: Herre Gud, dit lille, sølle Skind, vi maa virkelig se, hvad vi kunne gøre ved dig. Men Enden er bleven, at Barnet alligevel har faaet Lov at vælte sig i sit eget Snavs og er blevet nægtet Drikkevand. Det har bekræftet sig den Gang som tidligere, Adam skød Skylden paa Eva, og Eva skød Skylden paa Slangen. Sogneraadet skyder Skylden paa Amtet og Amtet paa Staten. Trafikministeriet henviser til Finansministeriet, Finansministeriet til Indenrigsministeriet og Indenrigsministeriet igen til Trafikministeriet og Sognet, det er en dejlig Svikmølle. Imidlertid bliver man ved at vælte sig i Snavset og nyde det forgiftede Brøndvand.

Hvilke Tilstande vilde der ikke her være under en Koleraepidemi! Men de samme Autoriteter, som overfor Svineriet i Gedser staa roligt afventende og sige: Ske, hvad der vil, vi se til, de forudsætte, at der virkelig en Gang kommer en Koleraepidemi til Gedser, og det mærkværdige ved det er, at til Trods for, at man er opmærksom paa den Fare, der daglig igennem Forbindelsen med kolerabefængte Egne finder Sted, vil man alligevel ikke gøre noget ved disse utaalelige Tilstande i Gedser. Det, at man venter eller i alt Fald forudsætter en Koleraepidemi i Gedser, bevises derved, at man har taget Forholdsregler mod en Koleraepidemis Indførelse til Gedser. Ved hver Færges Ankomst gaar en Læge om Bord for at undersøge Passagererne eller i hvert Fald konstatere, at ingen er bleven pludselig syg paa denne Rejse. Koleraen viser sig

nemlig efter ganske faa Dage, og man forudsætter, at de rejsende, der komme til Gedser, have været undervejs 2—3 Dage, og at det altsaa, for saa vidt de have været kolerasmittede, vil vise sig, at de have Kolerasympptomer, naar de komme til Gedser. Ligeledes har Staten sat Epidemihuset i Stand, anskaffet nyt Møblement, navnlig nye Senge, og ansat en Sygeplejerske, som altsaa nu aldeles intet har at bestille, men kun venter paa den første Kolerapatient, da hun saa skal interneres sammen med Patienten paa Amtssygehuset, for at Epidemien derved eventuelt kan standses. Jeg synes, det er frygtelige Tilstande, at vi netop skulle modtage Kolerapatienter i Gedser. Der er neppe noget Sted i Danmark, hvor der er saa stor Fare for en Koleraepidemi som der, og der indbyder man ligefrem Koleraen til at komme. De første Kolerapatienter skulle interneres, hvor Koleraen har alle mulige Betingelser for at brede sig, idet Gedser er uden Kloaksystem og uden Drikkevand. Under disse Omstændigheder synes jeg, det er dobbelt mærkværdigt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, at Staten vedblivende lader fem være lige og lader disse hygiejniske Mangler, som nu findes der, vedblive at være der. Jeg synes ikke, at man vedblivende kan forsvare overfor sig selv at opretholde disse Tilstande i Gedser, nu da Koleraepidemien er rykket os saa stærkt ind paa Livet. Og synes man at kunne forsvare det overfor Udlandet, at man lader et saadant Koleraasyl ligge midt paa vor Route? Jeg tror det i alt Fald ikke. Jeg tror, at man maa benytte Lejligheden, da Koleraen er rykket os saa nær, til at faa de Forhold forandrede. Det vilde blive en nydelig Skandale for os i Udlandets Øjne, hvis Ulykken skulde ske, at Koleraen kom til Gedser, og den der bredte sig til hele Byen, hvilket sandsynligvis vilde ske, saaledes som de hygiejniske Forhold nu ere. Udlandet maatte jo tro det allerværste om os, tro, at det ikke alene var Gedser, men hele Landet, der var saa uhygiejnisk, idet man ikke kan forudsætte et saadant Kendskab til vore geografiske Forhold i Udlandet, at man der kan vide, at det kun er Gedser, der er saaledes stillet. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Justitsminister, om han ikke mener at kunne tage Affære, i hvert Fald i Anledning af den Fare, der truer Gedser igennem Koleraen, om han ikke her kan slaa igennem alt Vrøvlet imellem Sognet, Amtet og de